

readme

Data- og komtekstudentenes egen avis 2012

Utgave

06

«Høyskoleparkour»

Barnehagebesøk

Juleøl!

Mekanisk tastatur

readme er utgitt med støtte fra Abakus linjeforening ved ntnu. avisen er gratis og blir i hovedsak lest av studenter ved data og komtek.

14. årgang nr. 6, 2012

REDAKSJON

ANSVARLIG REDAKTØR
odd magnus trondrud

LAYOUT
christopher jeffrey tannum
tuva selstad dybedokken
jørgen kjeldstad grimnes
patrick skjennum

ØKONOMI
christopher jeffrey tannum

WEB
jørgen kjeldstad grimnes

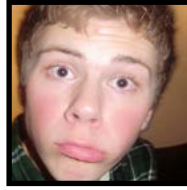
JOURNALISTER
marit brendbekken rudlang
christian neverdal jonassen
tomas albertsen fagerbekk
einar johan trøan sømåen
tuva selstad dybedokken
jørgen kjeldstad grimnes
øyvind stette haarberg
hans henrik grønsleth
anders wold eldhuset
johanne birgitte linde
jean niklas l'orange
patrick skjennum
mats byrkjeland
mikael bjerga
siri holtnæs
eivind palm

KONTAKT

E-POST
readme@abakus.no

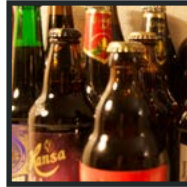
ADRESSE
readme, abakus
sem sælandsvei 7-9
7491 trondheim

NETTUTGAVE
<http://readme.abakus.no>

readme i barnehagen

side 4 og 5: en verdifull opplevelse

readme tester juleøl

side 10 og 11: «smaker meget godt»

Mekanisk tastatur?

side 12 og 13: hva er greien liksom

leder

odd magnus trondrud

Vår eksistens er flyktig; ingen øyeblikk er like. Det eneste som gjør deg til deg er bevisstheten din – en sammensetning av alle dine opplevelser. Men med hvert passerende øyeblikk blir du til noen andre. Alt du har opplevd ble opplevd av en person du ikke lenger er. Så egentlig burde vi være ganske komfortable med forandring. Men vi mottar likevel noen forandringer med forakt, andre med glede og noen med likegyldighet.

Jeg trodde at yogabukser hadde blitt mer populært i det siste. Det viste seg at dette ikke var tilfelle, men at damebuksetrenden bare har gått mot mer tettsittende – eller «tightere» – bukser i nyere tid. Forestillingen om at jeg har sett jenter i noe som kan ligne på yogabukser utenfor et treningssenter må ha vært noe fra Internett, eller nok et tegn på at forstanden min er på vei til å forsvinne. Jeg tror ikke en gang at jeg kjenner noen som driver med yoga, selv om jeg har sett på en bok om det. En bok om yoga.

Men slike bukser hvor midjen er flyttet høyere opp (red.anm.: «high-waist»)? Jeg forstår det ikke. Det ser ut som om rumpen din fortsetter langt forbi der den burde slutte. Nei, det er ikke en trend jeg stiller meg positiv til. Absolutt ikke. Selv ikke hvis det hadde vært high-waist yogabukser, fordi magien forsvinner når det ser ut som at rumpen er en halv meter lang.

Og for all del ikke gå med joggebukser. Det er viktig å opprettholde selvspekten, selv om en bare skal på butikken for å kjøpe dopapir eller iskrem. Bare se på deg selv ikledd joggebukser. «Det er ingen som vil ha sex med deg hvis du ser ut slik.», tror jeg at jeg hørte noen si en gang, eller var det noen som sa det til meg? Det er vanskelig å forholde seg til noen andres minner.

Veldedighet eller vasking

Lørdag den 3. november ble den nye burgerkongen av Trondheim kronet. Dette er en tittel som deles ut til den som har kjøpt den største mengden cheese. Og det mest passende stedet å gjøre dette var selvfølgelig på den selvutnevnte burgerkonge, Burger King. Men før jeg forteller hvordan jeg ble selvste burgerkongen må jeg fortelle om den forrige burgerkongen, den nåværende burgerprinsen (kongefamilien i burgerverdenen har en merkelig struktur), og hvordan han mistet kronen.

Eivind Palm
burgerkongen

Fredagen før hadde nemlig en tilreisende gjeng kjøpt det noe overflødig antall av 100 cheeseburgere på Burger King, i hvert fall hvis man bare er to personer. Da jeg og min kompanjong trasket inn på lørdagen følte vi fort et kall om å danke ut de tilreisende da de var noe overlegne, og mitt stolte trønderjegg følte at en slik viktig tittel skal tilhøre en lokal helt. Min kompanjong og jeg er for såvidt heller ikke fra Trondheim. Den sjarmerende gjeng bestående av nye landsmenn som hadde kastet Burger King cheese på McDonalds dagen før, utfordret oss selvsagt til burgerduell, og vi var ikke vanskelige å be. Fem minutter senere sto vi med en kvittering på 101 plain cheese. De gamle kongene ville ikke la seg knekke så lett, og høynet

fort med å kjøpe 50 nye cheese. Men som den fantastiske menneskekjenneren jeg er så jeg bløffen deres direkte, og senket dem med et nytt kjøp på 51 cheese. Slaget var vunnet, og våre 152 cheese er per dags dato (eller i skrivende stund dersom noen har kjøpt flere) største kjøp ved Burger King ved Trondheim torg.

Som all annen fin norsk ungdom med 152 cheeseburgere i en søppelsekk klokken 4 på natten gjorde vi selvfølgelig det eneste rette: Vi valset rundt i byen de to neste timene og delte ut burgere til mindre heldige og slitne studenter på vei hjem fra byen. For hvis det er noe jeg virkelig er imot, så er det sløseri!

readme besøkjer barnehagen

Journalister: Mats Byrkjeland
Marit Brendbekken Rudlang

Ein frisk vinterdag i oktober dreg to utsendingar frå readme til Klæbuveien barnehage for å spørje barna om stort og lite. Innanfor døra får me blå posar til å ha utanpå skorne, i staden for å ta skorne av oss. Me får lov til å snakke med Sebastian og Einar på fem år og Felix og Jo på fire år. Einar les i ei bok om verdsrommet. Jo og Felix er oppslukte med papirklipping.

Journalistane startar med å spørje om kva som er det kjekkaste som finst. Barna er heilt stille. Så humrer Einar og roper «hode!». Det er visst ein dinosaur i verdsromboka med morosamt hovud. Sebastian seier at han likar å kaste snøball. Einar er einig, men han plar visst kaste snøball i si eiga panne slik at han dett på baken. Han framfører dette med god innleving. Jo viser oss kva han har klipt ut.

Me har med nokre bilete som barna får sjå. Det første er av Jens Stoltenberg. Kven er dette? Barna er stille til Jo prøvar seg med «Det er sjefen!» Eg trur ikkje Jo veit kor rett han har. Men utanom det er det lite barna har å seie om Stoltenberg. Deretter viser me bilete av vår Vyrde Redaktør, Odd M. Trondrud. Dei fire små bryt ut i latter. «Det er Kaptein Skjeggmann!» Alle er einige i at han må vere Kaptein Skjeggmann. Felix prøvar seg med «Pato». Kor gammal er han? «Eg trur han er 40», seier Sebastian. Jo meiner han er 35. Dei overraskar oss med kor flinke dei er til å gjette.

Neste bilete er av rektor Digernes. Barna skrattar litt, og seier at det må være Kaptein Sortemann. Nei, det er visst Kaptein Sortebill og han ser veldig ut som ein sjef. Han er 60 år, trur Einar. Sebastian meiner han må vere 50 år. Barna overraskar igjen med god gjetting. Så står Professor Skau for tur. «Han er blademann!»

seier Jo. Me spør kva ein blademann gjer, og Jo opplyser at det er ein mann som samlar lauv. Einar viser oss at ein blademann òg kastar lauv over hovudet sitt og ropar «000000!».

Me spør om barna har høyrte om matematikk. Det har dei ikkje, men Sebastian kan pluss. Einar seier han kan *spele* pluss (meinte han puss?). Sebastian går så bort til den eine journalisten og spør: «Kva heiter du?» Journalisten svarar «Mats». Sebastian sleng seg så i sofaen og skrattar. Einar fortel: «Eg visste at du heitte Mats, fordi pappaen min heiter det!»

Tilbake til blademann Skau. Kor gammal er han? «66», seier Sebastian. Jo smiler lurt: «Han er skol!». Neste bilete er av sjølvaste Humlesnurr. Han heiter anten Hårman eller Bartmann, og jobbar med fiske. Me viser eit bilete av heile Hovudstyret. Sebastian kjenner att Odd, eller Kaptein Skjeggmann, i biletet. Jo peikar på Tor Christian og Emilie, og lurar på om det er readme sine utsendingar. Det er det nok ikkje. «Det er alle saman i boka!» seier Einar.

Me viser bilete av Åsmund Eldhuset. Jo er sikker, Åsmund er syngemann, 67 år gammal. «Han er brille år» blir det òg sagt. Sebastian er litt utolmodig og spør kva me eigentleg gjer her.

Felix viser oss det han har klipt ut. Det er eit stykke papir. Viss han legg det på hovudet blir han julenissen! «Kaptein Julenisseskjeggmann» kallar han seg.

Kva er eit integral? «Det er ein PC» trur Einar. Etter litt tenking prøvar Jo seg med «iPad». Jo fortel òg at seinare i dag skal han få ein iPad, som han skal spele på og ha i lomma. «Heiter det rumpe?» spør Sebastian lurt og gjengen ler. Kva brukar me datamaskin til? Dei er einige i at det er for å spele på. Men kan ein bruke ei datamaskin til meir? Jo har leikedatamaskin. Den brukar han til å leike med og skrive «hei» på. Sebastian vil vise oss bilete av kva dei har gjort i barnehagen, men på veggen er det visst berre bilete av dei yngre barna.

Me legg bileta våre på golvet, og lar barna bestemme kven som er sjef på NTNU. Sebastian peikar på alle og seier «han, han, han!», men readme-journalistane opplyser at det kun kan vere éin sjef om gongen. Då bestemmer dei seg for at Åsmund er sjefen, som no har blitt 77 år gammal. Einar lurar litt på om det kan vere Humlesnurr. Sebastian tenkjer det kan

vere Kaptein Skjeggmann (Odd, red.anm.).

Felix har no klipt ut fleire papirbitar. Jo tar på seg ein papirbart, og kallar seg «Kaptein Bartemann». Felix tar på seg eit stort kvitt papirskjegg. readme sine journalistar nemnar at han liknar på Humlesnurr, men det er han ikkje einig i.

«Veit de kva Internett er?» spør me. «Ja, på iPaden, jippi!» uttrykkjer Sebastian ekstatisk. «Kven er sjefen for Internett?» «Pappaen min er sjef på Internett!» seier Jo. Sebastian trur det er mikrofonmannen. Jo fortel oss: «Veit du kva pappaen min snakkar? Norsk og dansk. Mammaen min snakkar engelsk og norsk. Veit du kvifor pappa kan dansk? Han har lært det i Danmark. Danmark har lært han det.» Jo seier og at han kan snakke engelsk, og imponerer readme sine utsendingar med å telje til ti på engelsk, med svært god uttale.

Me lurar på kva som er favorittretten til barnehagebarna. «Spaghetti i kjøttsaus», ropar Sebastian. «Og karamell!». Det beste Einar veit er pizza og hamburgarar. Jo likar best pytt i panne. Han har framleis

papirbarten på seg, og syng røvarvisa frå Kardemommeby. Barnehagebarn og studentar har tydelegvis mykje til felles når det gjeld matvegen.

Som avslutting spør me kva dei tenkjer om universitetet. «Eg trur det er tiss på do, eg!» ler Jo. Sebastian vil ikkje gå på universitetet. «Det er leieboere». Kva han meiner med dette er usikkert. Einar seier: «Eg har ete på universitetet, men det var lenge til.»

På veggen heng det eit stort verdskart med mange flagg på. Me spør om dei veit kor Markus er, ein gut i barnehagen som me tidlegare fekk vite er på ferie i Indonesia. «Han er i Indones!» seier Sebastian, og peikar veldig nærme Indonesia på kartet. Men kvar er Noreg? Det har dei god peiling på. Me peikar på Sameflagget, og spør kven sitt flagg det er. Barna er usikre, men Jo prøvar seg med «Norwegian».

Så er det på tide for dei vaksne journalistane å dra heimover. Takk til Klæbuveien Barnehage for at me fekk kome på besøk og takk til Sebastian, Einar, Felix og Jo for at me fekk snakke med dei!

Marit og Tuva gjør ting de ikke kan:

Parkour på lavt nivå

Vi gikk inn i dette prosjektet med noen fordommer: Hvorfor i all verden vil folk utsette seg for dette? Herregud så teite folk er! Men nå sitter vi her – Marit med det legen kaller en kraftig hjernerystelse, og jeg med en forstuet lillefinger. Og ja det er like ille, spesielt når man må skrive en artikkel. Man blir lett sagt revet med. Neida. (Joda).

Tuva Dybedokken & Marit Brendbekken Rudlang
traceours

For dere som ikke vet hva *parkour* er for noe, er det er en relativt ny sport, som har sitt opphav i Frankrike (derav det franske navnet). De som *utøver* parkour kalles *traceours*, og er ikke redde for noe. Målet med parkour er å komme seg fra A til B på den mest effektive (og fort vekk, dødelige) måten. Dette gjøres ved å hoppe over benker eller ned fra tak – det spiller egentlig ingen

Advarsel: Du kan bli møkkete på hendene og få stein i skoen, eventuelt dø hvis du prøver ting du ikke kan fra før.

rolle hvordan du kommer deg fra et sted til et annet. Det skal bare gå fort. Litt sånn «jeg går rett fram, samme hva jeg støter på» blandet med «unna vei, her kommer jeg!»

Dere som er kjent med konseptet parkour fra før av vet hvor hasardiøs denne idretten kan være. Fallhøyden er stor når man prøver nye triks og det eneste som tar deg imot når du tryner er kald, hard asfalt. Men hvis man overlever og blir skikkelig god er det utrolig kult og imponerende, og ingen vil tenke stygt om deg selv om du løper rundt i baris i byen.

Hvordan parkourere

Vi begynte ganske grunnleggende: Hoppe over gjerde, lett. Hoppe opp på en benk, enkelt. Hoppe fra benk til benk, barnemat. Men her begynner det å bli litt farlig, fordi i parkour handler det om å presse grensene. Man må komme seg fortere og fortere fram, mer og mer effektivt. Står et tre i veien, da må man ikke rundt, men over.

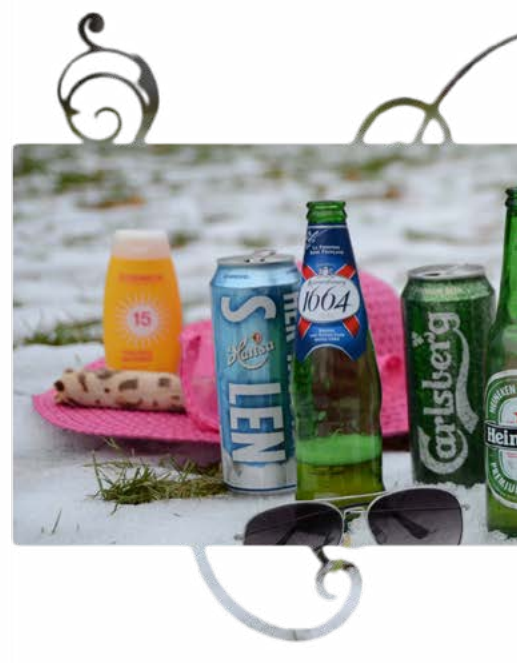
Etter litt forarbeid på nettet fant vi fort ut at klesstilen ikke var helt på plass, da det ble anbefalt å bruke joggebukser og t-skjorte, eventuelt baris, vi hadde jeans og vinterjakke. Vi skjønnte fort hvorfor jeans ikke var den beste ideen hvis du skal

utøve parkour, da denne idretten krever både fleksibilitet og styrke (ikke at styrke har så mye med jeansen å gjøre, den var fraværende av andre grunner).

Men som de vågale djevlene vi er prøvde vi oss allikevel etter hvert på en del ganske avanserte triks. Jeg nevner i fleng: *Roll* (stupe kråke på bakken, stor fare for å få småstein i ryggen), *simple vault* (hoppe over hindringer av forskjellige høyde, brede og tykkelse), *monkey/kong vault* (dette er farlig! Bør ikke utføres uten ambulansepersonell til stede), *cats* (henge fra ting), *precisions* (hoppe fra en ting til en annen) og *climb-ups* (klatre på ting). I grunnen er dette bare vanskelige ord for vanlige triks innen parkour.

Men sett bort fra de potensielle farene, er parkour faktisk noe vi kan anbefale til deg som leser. Det gir deg en unik frihetsfølelse, en mulighet til å utfordre deg selv og utvide komfortsonen din. Blir du lei av eksamenslesning i den kommende perioden kan det være en god idé å komme seg ut i byen en liten tur, og hoppe og falle ned fra ting. Dette kan banke inn litt kunnskap i hodet ditt. Og hvis det ikke skjer, er det i hvert fall morsomt (om ikke for deg, så hvertfall for de som ser på).

readme tester

Sommerøl

Journalist: Hans Henrik Grønseth

Det var en helt vanlig torsdag i oktober. Faktisk var det den fem-og-tyvende dagen i oktober, i Trondheim, og store grå skyer dekket solens varme og innbydende stråler. Og på denne helt vanlige torsdagen, i oktober, i Trondheim, på en planet i en liten bakevje av den ikke kartlagte og relativt umoderne delen av galaksens vestre spiralarm, skjedde det noe. Små hvite flak begynte å falle fra himmelen, og vinteren utåndet et ømt og kjærlig «mine barn, la meg bre min hvite glede over dere – deal with it!».

Men historien slutter ikke der. Medio november lettet nemlig vinteren litt på stakken og slapp våren inn varmen. Vi var i et særdeles godt lynne da dette skjedde, og bestemte oss derfor for å også ta sommerølen inn i varmen, eller rettere sagt, ut i kulden. For hvem har sagt at julens øl har enerett på å bli testet når kalenderen bikker november?

Corona Extra

En lys øl på en blank flaske. Gjør seg godt på varme solskinsdager. Selv om Redaktøren ikke likte ølen, syns testpanelet dette var en god øl som smakte av lange sommerdager på stranden.

Alkohyl: 4,5 %

Terningkast: Ja takk!

Kronenbourg 1664

En av de aller beste. Friskhet fra en annen verden, som om det gnistrer og spraker på tungen. Også beskrevet som «måkeskrik, bølgeskulp og solbrune stranddamer».

Alkohyl: 4,5 %

Terningkast: Ja takk!

Carlsberg Fotball-VM 2012

Funnet i kjøleskapet til testpanelets slappeste. God allrounder. Har tålt høsten. Følelsen av nyslått gress mellom tærne og solbriller på nesen melder seg umiddelbart.

Alkohyl: 4,5 %

Terningkast: Ja takk!

Lysholmer Double Ice

Den doble kjølingsprosessen har tydeligvis gjort noe; «faen, det var noe tynn drit ass», «smakte som pølse i lompe, sprøstekt lauk, søt senap og potetsalat» og «smakte dobbelt så avkjølende».

Alkohyl: 4,5 %

Terningkast: Ja takk!

Heineken

«Sommerfrisk øl med hint av løvetann». Veldig tynn, men det gjør ikke noe.

Alkohyl: 4,6 %

Terningkast: Ja takk!

Nordlandspils

Stort trekk for orddeling på boksen (Nordlands Pils, Nordlands Bryggeriet), men ellers en lys og lett-drikkelig øl med «svak duft av blomstereng og frukt», slik baksiden lovte. «Smak av grillkøl og sommarkoteletter», sier testpanelets høyre flanke.

Alkohyl: 4,5 %

Terningkast: Ja takk!

Hansa Sommerøl

Et harmonisk øl som favner bredt. «Lystig og lett-drikkelig, nesten som å sykle ut i en varm sommernatt.»

Alkohyl: 4,5 %

Terningkast: Ja takk!

Grillpølse

Noe kraftig smak av tennvæske. Kunne vært foruten.

Alkohyl: 0,01 % (tennvæsken?)

Terningkast: Nei takk.

Med pølser i magen, solkrem på utvalgte lemmer og sommerens ånd i sjelen gikk det opp for oss at det jo faktisk var november, og litt kaldt, og at til ribbe og pinnekjøtt finnes det annet øl som passer bedre enn disse tyntflytende rakkerne. Bla om til neste side for å se hva readme syns om denne julens brune gull!

readme tester Juleøl

Journalist: Anders Wold Eldhuset

Det var i det herrens år 2011 at readme sist tok på seg det tunge ansvar å avgjøre hvilke julebrygg som duger og hvilke som suger. Lettet over at noen bar denne byrden for dem, jublet abaki i gatene og priset studenttidsskriftet som frelste dem. Når snøen nå nok en gang har begynt å gjøre sporadiske opptredener og polet fylles med fargeglade flasker, rettes alle øyne mot readme: Vil de levere også i år? Klart vi vil. Duh.

Seks butikkøl og 21 poløl ble denne gangen nøye vurdert og diskutert av et testpanel bestående av seks-syv mennesker med ubeskrivelig sensitive ganer og skyhøy integritet. Det som følger er en oppsummering av hva som ble sagt i løpet av en vakker aften i november 2012.

Først ute var den væsken som to utskremte fikk røsket med seg fra Bunnpris kort tid før seansen begynte: Ringnes Juleøl, Dahls Julebrygg, Grans Julebrygg, Tuborg Juleøl, Dahls Juleøl og Grans Juleøl i denne rekkefølgen. Disse substansene ble inntatt i en såkalt blindtest for at våre sedvanlige preferanser ikke skulle farge utfallet. For den fattige student er kanskje disse de mest aktuelle kandidatene for førjulsvorsing, men dessverre var det ingen av dem som utmerket seg spesielt positivt. Felles for alle var det smått søtt og fruktige preget som gjør at drikken kan markedsføres som juleøl, men dessverre var også et noe metallisk preg og en mangel på fylde fellesnevnerne.

Den største overraskelsen var at de to bidragene fra Grans Bryggeri ikke skilte seg ut spesielt negativt, i motsetning til i fjorårets test. Faktisk var Grans Julebrygg det mest spennende ølet i denne delen av testen, med en ambisiøs aroma og forholdsvis stor smak. Brygget er definitivt søtt og minnet undertegnede om Anthon Berg-konfekten Plomme i Madeira; i lengden er nok dette litt slitsomt, men den sukkerglade bør gi Grans Julebrygg en sjanse. Ingen av

de andre ølene fortjener noen videre utmerkelse; i én ølanmelders notater står det at Bunnpris sitt bidrag i denne testen er kjedelig «som Landlord hvitost i kjøledisken på Rema.» Dette er ikke usant.

De resterende dråpene ble inntatt ublindt av praktiske årsaker, men testpanelet kompenserte ved å dempe lyset i lokalet. Følgende øl ble testet i følgende rekkefølge:

- *Midtfyns Bryghus* Jule Stout – 50 cl, 7.6 %, 80 kr
- *Midtfyns Bryghus* Jule Ale – 50 cl, 6.8 %, 80 kr
- *Ladegaards Bryghus* Juleøl Sterk Type – 50 cl, 6.5 %, 50 kr
- *Rise Premium* Jule Ale – 50 cl, 7 %, 62 kr
- *HaandBryggeriet* Nisseemor – 50 cl, 6 %, 71 kr
- *HaandBryggeriet* Nissefar – 50 cl, 7 %, 75 kr
- *Ægir Bryggeri* Ýlir Julebrygg – 50 cl, 7 %, 70 kr
- *Fanø Bryghus* Fanø Julebryg – 50 cl, 7.5 %, 75 kr
- *Jacobsen* Golden Naked Christmas Ale – 75 cl, 7.5 %, 101 kr
- *Hansa Ekstra* Vellagret Julebrygg – 33 cl, 6.5 %, 32 kr
- *Hansa* Juleøl – 33 cl, 6.5 %, 31 kr
- *Aass* Juleøl Premium – 33 cl, 9 %, 42 kr
- *Borg* Juleøl – 33 cl, 6.5 %, 31 kr
- *Aass* Juleøl – 33 cl, 6.5 %, 34 kr
- *Fredrikstad* Juleøl – 33 cl, 6.5 %, 31 kr
- *Ørbæk Santa C.* Ale – 75 cl, 5.8 %, 80 kr
- *Coisbo Beer* Christmas Ale – 50 cl, 7 %, 79 kr
- *St Feuillien* Cuvée de Noël – 33 cl, 9 %, 48 kr
- *Dahls* Juleøl – 33 cl, 6.5 %, 33 kr
- *Ringnes* Julebukk – 33 cl, 9 %, 40 kr
- *Berentsens* Stelliger Divum Juleøl – 50 cl, 19 %, 159 kr

De to bidragene fra Midtfnys hadde hvert sitt særs karakteristiske preg: Jule Stout smaker lakris og Jule Ale smaker kakemann. Sistnevnte var i overkant søt, men bryggeriet skal ha kudos for at flaskene deres er prydet med blindeskrift. Hverken Ladegaards eller Rise utmerket seg, men nissene fra HaandBryggeriet ble mottatt som skikkelige øl av typen jul. Ægirs Ýlir er et søtt øl som også ble regnet som et hyggelig møte; vårt kvinnelige alibi utbrøt at «jenter liker dette!», så da vet dere det. Fanø Julebrygg er et brygg som smaker porter og lukter kaffemat, og det er da for så vidt hyggelig. Naken-Jacobsen var en av fjorårets panel sine favoritter, og krevde også i år den stillingen. Det smaker ikke som typisk norsk juleøl, hvilket ikke er så rart i og med at Jacobsen er dansk; ølet innehar et klart og friskt preg av appelsin, men uten at det mister balansen av den grunn. I notatene finner vi uttalelser som «frisk følelse i magen!» og «ikke like søt som seigmenn, men minst like god.»

Bidragene fra Hansa, Aass, Borg, Fredrikstad og Dahls konkurrerer om den klassiske juleøltronen, og i følge dette panelet står det endelige slaget mellom Hansa Ekstra Vellagret Julebrygg og Aass Juleøl Premium. Disse er begge trygge og gode innslag i julegildet; skulle du ønske noe som er i samme landskap, men som gir flere hipster-poeng kan Ringnes Julebukk være verdt et forsøk. Dette skiller seg litt ut fra den gemene hop i kraft av å være et bokkøl, og innslag av anis finner man jommen også, men det ligger ikke så langt fra hva man forventer at norsk juleøl skal smake.

Ørbæks Santa er en søt og fruktig sak som én anmelder mente at «smakte som om den var kaldere enn den var.» Coisbo smaker av lakris, men mer som den litt søte og myke varianten enn Midtfnys Jule Stout gjør. Dersom man liker god lakris, er sannsynligheten stor for at man liker Coisbo Christmas Ale. Da gjenstår det to øl, og det er to øl som begge skiller seg ut i vårt sortiment. St. Feuillein er belgisk og smaker belgisk. Det er ikke en uting, men belgisk ale ligner ikke veldig på norsk juleøl; om det er et problem får leseren avgjøre. Til slutt har vi Berentsens Stelliger Divum. Med sine 19% smaker Stelliger Divum mer av alkohol enn de andre ølene i denne testen, men mindre enn undertegnede forventet. Hunkjønnen uttalte «jenter: nei», og fra en annen kant kom det «en ettersmak av ikke drikk mer av meg», men ølet ble ellers godt mottatt. Det beste bruksområdet for dette brygget er nok som en form for dessert.

Dette er ikke den typen test som avsluttes med kåring av en vinner. Allikevel vil jeg anbefale den ølglade å prøve Jacobsen Golden Naked Christmas Ale i løpet av julen; dette er et øl som ble godt mottatt av samtlige i readmes testpanel, og som med sin fine balanse mellom fylde og friskhet fungerer i de fleste sammenhenger. Ønsker man et mer klassisk juleøl, er Hansa Ekstra Vellagret Julebrygg slett ikke å forakte. Ringnes Julebukk og Coisbo Christmas Ale fortjener også et lite nikk dersom man digger anis. Og slik er det.

Mekanisk tastatur?

Sliten i fingrene? Lei av at kompisen skriver fortere enn deg? Har den virtuelle tea-baggingen slitt ut ctrl-tasten? Frykt ikke. De mekaniske tastaturene har inntatt forbrukermarkedet, men som med alt annet kommer de i flust av forskjellige varianter og fasonger som for en uerfaren tastetrykker kan virke avskrekkende. «Hæ, hva?» tenker du. Det går fint. [readme](#) har nemlig gjort researchen for deg!

Patrick Skjennum
tastetrykker

Død over gummiknottene!

I løpet av ditt korte liv har du har antageligvis kommet ut for å nappe en tast opp av tastaturet ditt – enten av nysgjerrighet, kjedsomhet eller andre lugubre årsaker. Under denne tasten har du etter all sannsynlighet funnet en slags gummiknott, og det er her den sentrale forskjellen mellom de konvensjonelle rubber-dome-tastaturene og den mekaniske varianten ligger. Fant du ingen gummiknott, sier du? Vel, synd. Uansett, la oss først starte med en kort introduksjon til hvordan de forskjellige variantene egentlig fungerer.

Rent teknisk fungerer altså rubber-dome-tastaturene på en slik måte at når en tast trykkes ned, presses denne gummiknotten sammen og skaper til slutt en kortslutning i en krets under tasten, som deretter registrerer tastetrykket.

Gangavstanden tasten må vandre for å registrere et trykk tilsvarer da distansen mellom selve tasten og kretsen i bunn. Hos mekaniske tastaturer er det annerledes.

Til forskjell fra gummiknotten du finner i rubber-dome-tastaturene finner du hos de mekaniske, en – hold deg fast – mekanisk bryter. Hvordan disse bryterne er bygget opp varierer en god del, men felles for alle er at de innehar et fjæringssystem. Uten å drukne helt i detaljer koker dette ned til i hovedsak to store fordeler. Først og fremst er de ekstremt slitesterke, men det åpner også for at den nødvendige vandringsen i hvert tastetrykk kortes ned betraktelig, noe som i praksis vil bety at en ikke trenger å trykke tasten helt i bunn for å registrere et trykk. Dette høres kanskje ikke ut som all verden, men tatt i betraktning antall tastetrykk man strever seg gjennom i løpet av en dag vil selv marginale

forskjeller kunne utgjøre markante utslag.

Alt dette kombinert med at mekaniske brytere generelt krever mindre motstand, og dermed mindre krefter, vil gjøre at en ikke bare potensielt kunne øke skrivehastigheten, men vil også slite mindre på hender og håndledd.

Verdt det?

Som nevnt kommer ikke denne heksekunsten rakende gratis på ei fjøl, og du sitter kanskje igjen med en følelse av at de trofaste gummiknottene har holdt så langt, så hvorfor endre nå? Hovedargumentet for mekaniske tastaturer ligger ofte i *feelingen*. Det er noe som må oppleves. Er du en person som bruker tastaturet mye, noe jeg vet du gjør, er det absolutt noe undertegnede vil anbefale på det sterkeste.

Fargekodet kjærlighet

Dog, før du tar alle føttene fatt og hopper av sted til butikken er det likevel noen detaljer en bør merke seg. Det er som nevnt, tross identiske prinsipper, relativt store forskjeller mellom de forskjellige mekaniske bryterne. Alt fra hvordan de føles, til motstanden i hvert tastetrykk. Beileilig nok bruker de aller fleste mekaniske tastatur *Cherry* sine fargekodede brytere (se tabell) som generelt sett kan deles inn i henholdsvis to kategorier – de som gir fra seg et klikk halvveis og de som ikke gjør det. Altså, når en tast trykkes ned, vil en ved punktet tastaturet registrerer trykket (ca. halvveis ned) føle en liten dump samt høre en klinkelyd som tilsier at du har nådd dette punktet. Hos sistnevnte vil det kun være en jevn bevegelse gjennom hele trykket.

Her er det altså muligheter for mange snedige konfigurasjoner, og hva som passer best til hva er strengt tatt opp til hver og en. Den gyldne regelen er at brytere med fysisk respons egner seg bedre til skrivning, mens de uten er bedre egnet til spilling. Selv har undertegnede hatt stor suksess med den brune varianten til nær sagt alle formål. Denne gir akkurat nok respons til at den er merkbar, men samtidig relativt stille (i motsetning til for eksempel de blå).

Tilgjengelighet

Tross en fantastisk teknologi og årelang fartstid er det likevel ikke til å skyve under en stol at den kommersielle suksessen så

langt har vært fraværende. Mye av grunnen til dette har vært stive priser og klønete tilgjengelighet, men som et resultat av økt interesse hos de store aktørene har denne trenden nylig tatt en vending. Nisjeproduktet en gang tilsiktet spesielt interesserte har altså sakte men sikkert begynt sin klatring mot verdensdominans. Utvalget her til lands har likevel en lang vei å gå, så er man interessert i et bredere sortiment er nok verdensveien å gå. En side som kan være verdt å notere seg er <http://www.keyboardco.com/>, eller så har også ebay og lignende mer eller mindre det meste.

Personlig vil undertegnede avslutte med å råde leseren til å holde seg unna såkalte «gaming»-varianter. Dette av flere årsaker. Først og fremst da de uten unntak er preget av lavere byggekvalitet, samt at mange av de helt dropper å følge standarden – noe som ikke bare går imot hele poenget med utskiftbare deler, men i verste fall kan føre til at du må kaste hele tastaturet om én av tastene går i stykker. Ta heller en titt på modeller fra Filco, Das Keyboard, Topre ol. Disse koster riktignok gjerne det dobbelte, men til gjengjeld sitter du igjen med noe som kommer til å holde i mange år fremover.

Farge	Fysisk respons	Lyd	Motstand
Sort	Nei	Nei	60g
Brun	Ja	Nei	45g
Blå	Ja	Ja	50g
Klar	Ja	Nei	55g
Rød	Nei	Nei	45g

Dere har veldig fine skjegg alle sammen. Har dette noe sammenheng med skjeggkonkurransen dere står bak?

Julenissen har kanskje det fineste skjegget av alle personer i verden, og det er klart vi ønsker å bli som han en dag, men vi må på ingen måte forveksles med Fagkom, da vi er Fagkomnissene.

Okai, så dere er altså ikke Fagkom, men nisseversjonene av komiteen. Lider dere alle av splittet personlighet?

Lider vi ikke alle av splittet personlighet? Dessuten er splittet personlighet et undervurdert personlighetstrekk.

Det har tidligere kun vært én Fagkomnissse, men i år er det altså flere. Hvorfor det?

På tross av strengt forbud om incest innad i komiteen har det på mystisk vis blitt født flere nisser i løpet av året. Det kan også settes i sammenheng med vårt store inntak av Boris.

Kan vi forvente å se Fagkomnissene i readme neste jul?

Det spørres hvor snille alle guttene og jentene i Abakus har vært.

Hva er det i gaven?

Ingen åpning av gaver før på julaften, men vi kan røpe at den er hard. Alle liker jo harde pakker.

Hva ønsker Fagkomnissene seg til jul?

Bedre skjegg! (Ref. den pågående skjeggkonkurransen «Odd Magnus opp av dage - En motivert skjeggkonkurransen».)

Julegavetips

Journalist: Siri Holtnæs

Som travel student som skal prøve å gjøre en god innsats på eksamener og sånn har man mest sannsynlig ikke tid til trivielle ting som å kjøpe julegaver, men julegaver er gøy. Det er gøy å få julegaver og de er gøy å gi, men kanskje ikke så himla gøy å kjøpe eller lage. Med tanke på at vår siste dag på jorden kommer til å være 21. desember (se side 20 og 21) tenker du kanskje «hvorforskal jeg gidde å kjøpe julegaver? Det er jo ingen som kommer til å motta dem uansett.» Sånn jeg ser det er grunn i seg selv til å ta ut pengene fra sparekontoen og ikke tenke på pris, men på det du synes er kult. Jeg vet ikke hva du synes er kult, derfor foreslår jeg gaver som jeg og forhåpentligvis noen andre synes er kule.

Furby anno 2012

Husker du denne flotte skapningen? Leketøysbutikkene humret litt da jeg ringte og spurte etter Furby. «Jenta mi da, den har vi ikke hatt i butikken på.. endel år», men sannheten er at de har dummet seg ut, da de tydeligvis har gått glipp av årets julegave. I 2012 har det nemlig kommet en oppdatert versjon. Den finnes i farger fra rosa til blå, den kan snakke, den kan danse til musikk, dessuten kan du mate den med iPhoneen din. Ja, så er det kanskje litt barnslig, men hallo, se på den da. Ikke kom her og si at du ikke blir trollbundet av de vakre øynene og den blanke, rosa/lilla pelsen. Perfekt til kjæreste, søsken eller pappa for den saks skyld. Kan kjøpes på internett, med mindre mannen fra Toys'R'Us tok tipset mitt og har kjøpt den inn.

Tamagotchi

For å være en rå julegavegiver er trikset å gi gaver som ingen forventer. For eksempel en Tamagotchi. Hva skal man med datadyret, Tamagotchi, i 2012? De fleste smarttelefoner kan jo gjøre nesten det samme. Men de kan ikke gjøre akkurat det samme. De er ikke formet som et «tamago», altså egg på japansk og du kan ikke ha den på nøkkelringen din eller som en kjede rundt halsen. Ja, det er grunn nok til å kjøpe en Tamagotchi, at man kan bruke den som et kjede. For de siste versjonene av Tamagotchi finnes det et nettsted, en virtuell verden, Tama Town, hvor man kan leke med datadyrene i fellesskap. Kjøp denne dingsen til hvem som helst. Gjerne alle.

fiverr.com

Dette er julegavetipset til deg som er superstressa, lat eller bare veldig nysgjerrig på hva som kommer til skje dersom du betaler 5 dollar til en nettside som tilbyr tjenester. fiverr.com er en nettside hvor man kan legge ut tjenestene sine, være seg en som tilbyr seg å løse javaoppgavene dine, en som filmer Dazzy, hunden sin, som lager en tegning til deg eller kler hunden ut og lager en julefilm. Hva med å få noen til å tegne en animeversjon av facebookprofilbildet ditt og gi det til resten av familien?

Eller bare en motorsykkel

Ikke moped. Ingen vil ha en moped. Eller gi fem dollar til en person som kan tegne en motorsykkel.

Ting du bør vite som siving

DNA-maskiner

journalist

Tomas Albertsen Fagerbekk

Fysikere ved University of South Wales laget tidligere i år en fungerende transistor bestående av ett eneste atom; størrelsen er kun én tidels nanometer. Imponerende? Ja, men samtidig er ikke forskjellen fra 22 nm store Ivy Bridge *utrolig*. Vi har uansett snart nådd den fysiske grensen av hvor små vi kan lage de tradisjonelle transistorene, så hva gjør vi nå?

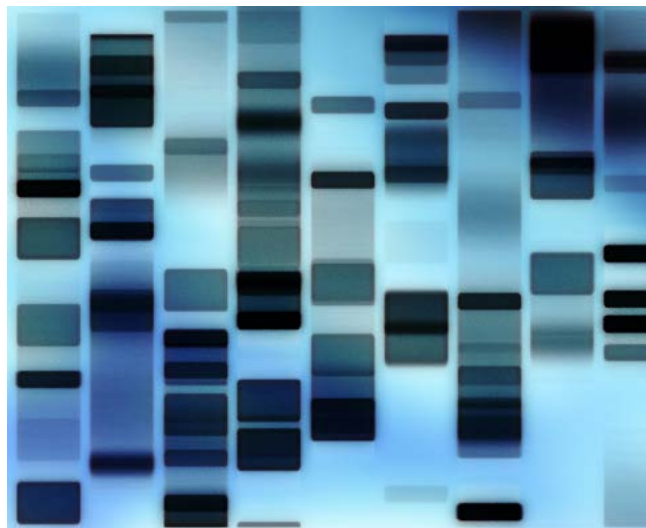
I 1994 introduserte Leonard Adleman idéen å bruke DNA til å løse matematiske problemer, og skisserte hvordan man kan løse the traveling salesman problem. De forskjellige byene ble representert med unike sekvenser av de fire aminosyrene A, C, G og T. Sekvensene binder seg til hverandre og lager et mulig svar, hvor de «beste» sekvensene overlever en serie av kjemiske reaksjoner. Adleman brukte riktignok dager på å løse problemet med bare sju byer, men dette er også nesten 20 år siden.

3.3×10^{14} operasjoner / sek

Fordelen med å bruke DNA og kjemiske reaksjoner kontra dagens løsning, er blant annet at prosessene skjer overalt samtidig. I essensen er DNA-maskiner et hav av prosessorer. I 2002 presenterte forskere i Israel en programmerbar molekylær maskin laget av enzymer og DNA istedenfor mikrobrikker. Året etter var den i stand til å gjøre 330 000 milliarder operasjoner i sekundet, omtrent hundre tusen ganger fler enn den daværende raskeste hjemmemaskin. Det er ikke tvil om at slike maskiner har et stort potensial med tanke på beregningshastighet, men foreløpig utveies det av ulempen at alt foregår i en petriskål, krever pipetter og folk som vet hva de gjør. Når petriskålen har kalkulert seg ferdig, tar det også svært lang tid å skjønne hva den har kommet frem til.

5.5×10^{18} bit / kg

DNA viser også svært bra potensiale til å bli et lagringsmedium. Oppbyggingen er tross alt en sekvens av fire aminosyrer, så prinsippet er ganske enkelt. Hver syre er ikke større en et par atomer, og i motsetning til dagens dataplater kan DNA lagres tredimensjonalt. Potensialet er enda større enn du kanskje tror: George Church og Sri Kosuri ved Harvard har sist sommer klart å lagre 5.5 petabits, omtrent en million CDer, i *ett gram* (!) DNA. Det éne grammet besto av Church sin siste bok i 80 milliarder kopier, noe som gjør boken til verdens mest trykte (eller kopierte?). Hvis du er interessert i en kopi og er redd for å få mugg på den, ta det helt med ro. Data lagret på DNA er stabilt nok til å være intakt etter 100 000 år i en boks i garasjen din.

Hva er det du sier?

Å lese av en DNA-sekvens billig og raskt er en av de mest aktuelle problemene i DNA-forskning. Dette er også, bortsett fra å kartlegge det menneskelige genom, et av målene til *The Human Genome Project*. Sett i sammenligning med lesing av harddisker, er avlesning av DNA-sekvenser nemlig en svært treg og dyr prosess. Utstyr brukt i laboratorier koster i millionklassen og leser ikke mer enn noen titalls baser/bits per sekund. Men mist ikke håp! I 2010 klarte forskere ved Imperial College London å lage en rimelig avleser som hadde en lesehastighet på omtrent 30 Kb/s, og mente det skulle være fint mulig å skalere løsningen til 10 Mb/s. Om DNA ikke skulle være vår nye SSD-erstatning, så er det i alle fall en utrolig backuptape.

Medisinmaskin

Når vi har mestret å manipulere DNA har det et naturlig potensiale innenfor biologi og medisin. I 2004 ble det i journalen *Nature* vist en DNA-maskin koblet med en I/O-modul som teoretisk sett kunne være kapabel av å diagnostisere kreft inni en celle og deretter avgi medisin. I motsetning til dagens strålebehandling som eliminerer større ansamlinger av kreftceller, svulster, vil en sprøyte med en slik DNA-maskin kunne identifisere og ta hånd om selv enkeltceller.

Jeg vil utfra dette konkludere med følgende: Overfloden av materialet, stabiliteten og den utrolige lagringskapasiteten dømmer DNA til en plass i fremtiden. Det er ingen grunn til å tvile på at i et fjernt fremtidig scenario, la oss si rundt omtrent år 2300, kan *The Matrix* bli virkelighet. Mennesker høstes ikke bare for å være batterier, men også for vårt fantastiske DNA. Watch out.

33 Ting du ikke bør vite som siving

Yakuza

journalist | Tomas Albertsen Fagerbekk

Når du leser Yakuza tenker du kanskje på spillserien fra Sega (relatert), eller Jacuzzi (helt urelatert). Eller kanskje, bare kanskje, du tenker på medlemmer av et av verdens største forbrytersyndikat. I vesten ofte kalt «japansk mafia»; i Japan kjent gjennom media og popkultur hvor de blir portrettert som en slags æresfull mafia. Mens mafia her er noe man tenker på som utdødd i vesten, har japansk politi vanskeligheter med å forhindre Yakuza-massen fra å vokse. Hvorfor det?

Yakuza er sammensatt av flere klaner, hvorav den største er Yamaguchi-gumi. Mens Yamaguchi-gumi ble opprettet i 1915, er røttene til Yakuza mindre klare. En teori er at de er et utspring fra Samuraikrigere under politisk omveltning i det 17. århundre. Uten et militært hierarki, hadde krigerne ikke lenger en klar retning – et mål. Mange tydde til kriminalitet eller ulovlig virksomhet som bordeller og gambling. Ordet Yakuza reflekterer denne situasjonen; det betyr verdiløs eller meningsløs. De var *outsiders*, noe de har tatt som et varemerke. De er «de utenforstående», opprørerne mot verden.

Kumicho – Gudfaren

Yakuza referer ikke til én organisasjon, men heller til en samling av ulike gjenger og klaner som etterhvert dannet seg. Klanene er en gruppe av slike gjenger og har ofte en pyramide-lignende hierarkisk struktur. For eksempel består Yamaguchi-gumi av ett overhode (kumicho), femten undersjefer (shatei) og nesten hundre undersjefer² (wakachu). Innad i hver gjeng i klanen kan en tilsvarende struktur eksistere. Bortsett fra det absolutte overhode (kumicho), og medlemmene helt nederst i hierarkiet, opptrer alle medlemmene både i roller som sjef (oyabun) og underslått (kobon). Oyabun opptrer som mentor og beskytter ovenfor sin kobon, og krever total lydighet i retur.

Yubitsume – ett ledd svakere

Å kunne organisere en kriminell organisasjon bestående av flere tusen medlemmer, krever disiplin i rekkene, lydighet og lojalitet. En av tradisjonene som bidrar til å knytte medlemmene sammen er tatoveringer, irezumi. Tatoveringene blir laget på tradisjonsrik måte, med håndlagde nåler av bambus eller stål, noe som både er dyrt, smertefult og kan ta år å fullføre.

Disiplinære reaksjoner for å skuffe sin oyabun rangerer fra utkastelse til Yubitsume – tradisjonen å kutte av

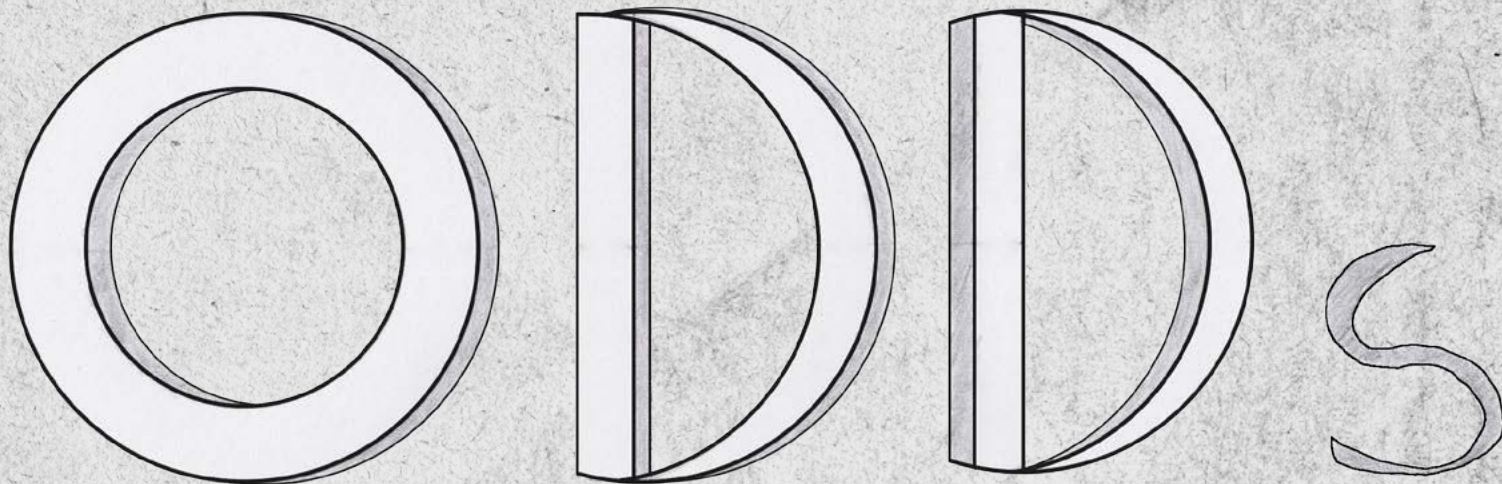
seg et ledd av venstre lillefinger som en straff eller unnskyldning. Dette skulle gjøre hans grep rundt et sverd mindre presist, og derfor mer avhengig av gruppen.

Yakuza – Et bedre mafia

På mange måter ligner Yakuza på det vi forbinder med mafia her i vesten. Inntektene, estimert til 100 milliarder kroner årlig, strømmer inn på de samme gamle stedene: utpressing, narkotika, prostitusjon, våpensalg og gambling. De generelle forskjellene fra vestlig mafia ligger i den mentaliteten. Høyere disiplin, større stolthet og mindre vold. Antall årlige skyterelaterte dødsfall knyttet til Yakuza kan telles på en og en halv hånd – ikke verst for å være 100 000 kriminelle. Æreskoden til Yakuza sier at de skal holde plikt og rettferdighet høyt, og ikke la andre lide unødig. Et eksempel på dette er deres bistand etter Tōhoku jordskjelvet i 2011, hvor Yakuza kom til unnsetning med blant annet mat og vann før myndighetene.

Resultatet blir større idealisering i popkultur, og derav mer støtte blant folket. Hele 10 prosent av innbyggere i Japan mener at Yakuza har et sted i det japanske samfunn. Det er kanskje derfor de er så vanskelig å slå ned på, og få «rensket bort» fra samfunnet?

Jeg har et par eksamener bak meg. Langt ifra så mange som noen, men helt sikkert flere enn noen andre. Min beste eksamensrelaterte ferdighet er at jeg er utrolig flink til å slappe av – til å ta det med ro. Jeg stresser liksom ikke. Dette er det mange som sliter med. Selv folk som er langt flinkere enn meg. Det skal sies at jeg ikke har de beste karakterene, men karakterer har jeg.

«har bestått» | Odd Magnus Trondrud

Denne artikkelen tar ikke for seg studie- eller leseteknikk, men heller noe av det som er lett å glemme eller nedprioritere mer og mer når eksamen nærmer seg. Innholdet kan være til nytte for både de av dere som allerede har ståtkontroll på pensum, og for de av dere som for lengst har gitt opp eller ikke helt vet hvilke eksamener dere er meldt opp til.

Vi **begynner**, selvfølgelig, med tiden etter undervisningslutt¹ men før selve eksamen. Ankomsten til undervisningslutt markeres med at en må være tidligere ute for å plass på lesesal² og at folk slutter å ta vare på seg selv. Jeg kan ikke gjøre noe med antall lesesalplasser, men jeg kan fortelle deg at man ikke burde slutte å ta vare på seg selv i eksamensperioden. Oppretthold livskvaliteten din, liksom. Selv om det er eksamenstid.

Er du klar over at livskvaliteten din ikke kan være høyere enn det du klarer å overbevise deg selv om? Det er en psykologisk greie: Tror du at du har det fælt så føles det ut som du har det fælt. Heldigvis er følelser en type oppfatning og vi står fritt til å endre på våre oppfatninger.

Alt vi trenger å gjøre er å prøve. Og akkurat i dette tilfellet er det ikke så vanskelig; fortsett å ta vare på deg selv. Gå i rene klær, dusj like ofte som vanlig, ikke hopp over treningsøkter og for all del ikke begynn å gå med joggebukser. Ikke bruk mindre sminke enn til vanlig heller. Du har kanskje hørt at forfengelighet er en synd, men det er da verre å ta vare på utseende sitt kun for andre sin del enn for ens egen del.

Mer er det faktisk ikke som skal til. Det kan forøvrig være en god idé å trappe ned på alkoholinntaket, å få seg åtte timer søvn per døgn og å faktisk studere litt. Men det er opp til deg.

Nå som du er klar over at det meste av jøvelskapen rundt

eksamensperioden sitter i hodet ditt, er du forholdsvis godt nok rustet til å ikke begynne å gå med joggebukser frem til selve eksamenene. La oss se på timene rett før og under eksamen.

Dagen før

Sshhh. Slapp av. Kast litt ball eller noe sånt. Les en bok. Hvil deg ut før stormen og legg deg i god tid før du har tenkt til å stå opp, fordi det er viktig å være uthvilt. Selv pleier jeg å legge meg ni timer før jeg tenker å stå opp³. Da har jeg litt å gå på i tilfelle jeg ikke sovner så raskt som jeg hadde foretrukket. Hvis du sliter med å sovne i rimelig tid kan det være lurt å prøve å normalisere døgnrytmen din i løpet av eksamensperioden. Hvis det ikke funker kan du jo prøve å meditere eller noe sånt.

¹ Eller etter at man har sluttet å gå i forelesninger.

² Hvis du går i fjerde klasse datateknikk: plass ved langbordene på Drivhuset.

³ Jeg liker å stå opp tre timer før eksamen starter.

EKSAMENS-

GUIDE

Eksamensdagen

Ikke slumre. Dusj. Masturber gjerne først hvis du føler for det. Lag en skikkelig frokost. For eksempel «Breakfast of Odd Champions». Hvis du spiser en stor nok frokost blir du ikke sulten i løpet av eksamen. Da sparer du dyrebar eksamenstid på å ikke spise under eksamen, samtidig som du ikke blir distraheret av en rumlende mage.

Hvordan håndtere eksamensnerver

Slapp av. Vurderingen av eksamensbesvarelsen din tar ikke sinnstilstanden din under eksamen i betraktning. Så det er like greit å bare slappe av; eksamenskarakterer er et dårlig mål på kompetanse uansett. Og det verste som kan skje er at du stryker. Men selv om du er sikker på at du kommer til å stryke, ikke lever blankt. Jeg har stått i fag kun fordi jeg ikke leverte blankt på eksamen. En gang svarte jeg ikke på oppgaven en gang, men jeg strøk ikke. Så hvor problematisk kan det være, liksom?

Hvis du fortsatt får anfall av eksamensnerver kan du prøve å drikke tre pils før eksamen. Det er det jeg gjør. Funker fjell.

«Breakfast of Odd Champions»®

eksamensfrokost

Ingredienser

- Egg (minst to stk)
- Brødkiver (minst to stk)
- Bacon (etter ønske)
- Øl (tre bokser)

Framgangsmåte

1. Rist ønsket antall brødkiver.
2. Stek bacon og egg etter smak.
3. Plasser egg og bacon på en tallerken sammen med de ristede brødkivene, gjerne på brødkivene.
4. Server med øl.
5. Eventuelt gjenværende øl nytes umiddelbart som dessert.

HOW TO SURVIVE THE INEVITABLE APOCALYPSE

■ Mikal Bjerga
journalist

Gode nyheter! Eller dårlige. Kommer an på hvordan du ser på det. Når jeg tenker meg om er det egentlig ikke nyheter en gang. Du vet mest sannsynlig allerede hva det gjelder og hvis ikke har nok overskriften ødelagt det allerede. Faen. Jaja. Verden skal i hvert fall gå under. Den 21. desember, klokken 12.11 norsk tid, for å være presis.

Hvorfor er dette gode nyheter lurer du? Bortsett fra det innlysende, at Jersey Shore-gjengen stryker med og at mannen bak LOST endelig får som fortjent, er nemlig dette datoen Matematikk 1-eksamenen faller på. Førsteklassinger, fryd dere! På en annen side så går verden under da og det er jo litt kjipt, men visstnok uunngåelig. Siden vi i readme ikke har noe imot å ha lesere så tenkte vi å lage en liten guide til dere om hvordan å overleve lengst mulig. Eneste problemet er at verden ikke har gått under før, så vi har litt lite å gå på, men vi prøver.

Det første du må gjøre er å finne ut hvilket apokalypsescenario som utspiller seg. Noen er mildt sagt kjipere enn andre, som for eksempel hvis et geni ved CERN bestemmer seg for å dra i gang Large Hadron Collider på julebord og skaper et svart hull midt i Sveits. Hvordan skal du takle det liksom? Møkkafysikere. En annen litt ugrei situasjon er hvis en komet stikker innom og gir jorden en high-five i trynet. Da får du i det minste sjansen til å ha dommedagsparty, men du er fucked uansett og det er jo en smule utrivelig. Man kan jo alltid håpe at en du kjenner viser seg å være et haikende romvesen, men det trenger du egentlig ikke en guide til. Eller?

Nei, vi i readme håper på at endetidene tilbyr litt mer fart og spenning, helst med utsikter til litt opptøyer og plyndring. Vi liker opptøyer og plyndring. Siden det finnes overraskende mange måter for å jorden å gå under på (det er bare å google det), så kom redaksjonen frem til de to scenarioene vi syntes var de mest ålreite måtene å avslutte festen på.

Vikingstyle

Førstemann ut er gode, gamle Ragnarok. Den har alt en god apokalypse skal ha: gigantiske monsterulver, guder som dør i bøtter og spann og en all-out free-for-all Battle Royale for oss på jorda. Koselig. Den er også den absolutte favoritten innen religiøse dommedagsprofetier. Her finner du ikke noe om at de rettferdige slipper inn i himmelens salige rike, mens resten av oss må finne oss i å bli herset med av Antikrist, som etter hva jeg har hørt virker som en innmari kjip type. Neida, her behandles alle likt.

Hvis du ser Fenrisulven og en kis som springer rundt og kaster på lyn og hammere, så er det beste du kan gjøre å manne deg opp et par hakk, for her skal det jammen meg myrdes! Det er ikke store vitsen å rasjonere på maten eller høste bensin nå. På med hjelm og ringbrynja og sving den øksa som det var det siste du skulle gjøre på denne jord. Noe det mest sannsynlig blir. Et annet tips er

OF FIRE RAIN AND LOTS OF PAIN

å bli med en gjeng LARPer på forhånd, slik at du får en grei innføring i hvordan å krige i beste old school-stil. Etter Ragnarok skal verden repopuleres av to mennesker, så hvis du setter pris på en solid runde innavl kan jo det være god motivasjon.

It's DA BOMB!

Altødeleggende atomkrig (med «alt» litt sånn løst definert) er den mer jordnære fremgangsmåten. Her snakker vi ikke om hvis Kim Jung-un bestemmer seg for å blåse USA tilbake til steinalderen (les: før Facebook) som bursdagsgave til seg selv; nei, her snakker vi om soppskyer og atomvinter til alle mann alle. Hvorfor skulle det skje, spør du kanskje? Ikke vet jeg. Kanskje Apple så seg lei av å saksøke alle som lager ting som går på strøm og ville ha en mer endelig løsning?

Uansett, hvis du er så heldig at fjeset ditt ikke smelter av bombene så venter endeløse timer med moro på deg ute i ødemarka vi en gang kalte sivilisasjonen. Et godt tips da er å skaffe seg geigerteller, ASAP. Å dø av stråling er ikke bare rimelig smertefullt og langdrygt, det er også ganske nedsig med tanke på at du nettopp har overlevd en atomkrig.

Det anbefales også å ta lærdom av Bear Grylls. På dette tidspunktet har nok Burger King stengt drive thru-en og det er på tide å finne ut hvordan man best tilbereder overdimensjonerte mutantrotter. Du kan trøste deg med at du ikke kommer til å merke store forskjeller på kjøttkvaliteten mellom de to.

Det siste, men absolutt viktigste tipset, er å unngå folk med sjokkrosa hanekam eller andre ymse hårfasonger med tilsvarende utradisjonelle fargevalg.

Det viser seg at disse, i åttitre av åttitre tilfeller, driver med hobbykannibalisme og er derfor generelt ugreie å ha med å gjøre.

På en annen side, endelig noen som setter pris på kjærlighetshåndtakene dine. Det må da være verdt noe.

Følger du disse tipsene vil du forhåpentligvis klare å holde deg i live frem til neste readme kommer ut, som selvfølgelig vil være fylt til randen med hvordan å takle ditt nye liv som siste rest av menneskeheten. Og Smått og nett da, såklart. Lykke til!

HOLY ~~BIBLE~~ shit!

Lukasevangeliet - fritt etter hukommelsen

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra Keiser Augustus om at hele kloden skulle skrives inn i Mandal. Mantall, unnskyld. Alle som én måtte dra i vei for å la seg innskrive, hver til sin by. Josef, som var av Davids hus og ætt, reiste derfor mot Judea og Davids by Betlehem. Med seg hadde han sin trolovede, Maria. Hun var jomfru og ventet barn - say what?!

Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, hennes førstefødte. Hun tørket ham for blod og gørr, svøpte ham og la ham i en krybbe. For det var ikke plass til dem i herberget - det var tross alt juletider.

Det var noen gjeterer der i nærheten som var ute og holdt nattevakt over sauene sine. Med ett stod en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet(!) lystet om dem. De ble meget forferdet. Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket: Det er tilbud på grytekluter på Kitch'n! Billig, billig, billig!» Og med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærs-kare, som lovpriste Gud og julen og sang:

*«Ære være Gud i det høyeste,
og fred på jorden, og sånt.»*

Det banket på staldøren. Josef åpnet, og tre tilsynelatende meget vise menn sto foran ham. «Kaspar», sa den ene før han bukket lett og trådte inn i stallen. «Jesper», «og Jonathan» sa de to andre, og fulgte etter inn i stallen. Alle hadde de skjegg, og alle hadde de gaver med til det lille barnet. Gull, røkelse og en liten lys blå sutteklut.

Maria takket for gavene og sa med ett: «Jesus skal barnet hete. Og Kristus skal det hete. Og hvert år skal denne dag feires, over hele verden, og alle skal bruke mange, mange penger på unyttige gaver, og gi dem til hverandre.»

Slik lyder Herrens ord. Ha en riktig god jull!

BIBELSK BABEL

Christian har lest noe

Journalist: Christian Neverdal Jonassen

Viljestyrke. Vi hører om det hele tiden. Hvis du er som meg, hører du det mest fra stemmen inni hodet. I et desperat forsøk på å få vekken stemmen leste jeg boken «Willpower».

La oss begynne med et eksperiment veldig mange har hørt om: Et barn har noe godteri foran seg, og får høre at hvis det bare utviser litt tålmodighet og venter en liten stund nå, så skal det få dobbelt opp med godteri. Det som gjorde eksperimentet så berømt var at man i ett øyeblikk påviste en sterk sammenheng mellom hvorvidt deltakerene utviste tålmodighet og hvorvidt de har en høy lønn, utdanning, etc., eller hva det nå enn var, senere i livet. Men var det bare «rå vilje» det stod på?

Det har blitt gjort lignende forsøk på voksne, og en strategi som er vanlig blant høyt-scoringe deltakere er å distrahere seg selv. Rett og slett å tenke på noe annet en stund. Hvis man på et eller annet vis har fjernet fristelsen fra bevisstheten, vil det tross alt ikke være noe å motstå.

En annen strategi er å kjempe litt, samle «krefter», og så fortsette. De som fikk drikke noe egnet, altså noe sukker-greier forskere liker å bruke fordi det slår såpass raskt inn, gjorde det plutselig merkbart mye bedre på neste prøvelse enn de som ikke fikk det. Merk at de selvsagt ikke å anbefaler drikke ting med mye sukker hvis utholdenhet er det man er ute etter. Hunder er på samme måten: Gi en hund en ordre om å sitte stille i en stund og se på noe den har lyst på, og deretter gi den et problem (som å prøve å få noe ut av en flaske, etc.), så vil den gi opp forttere. Den har med andre ord brukt opp viljestyrken sin. Gi den noe å spise eller drikke, så blir det bedre igjen.

Her er en måte å tenke på viljestyrke på: Tenk deg at viljestyrke er noe du har i en endelig mengde, slik som for eksempel penger (eller mana, for å bruke en gaming-analogi). Det er kanskje den viktigste delen av det: Desto mer man faktisk kjemper mot noe, desto dårligere blir motstandsevnen. Det er rett og slett blitt et vitenskapelig ufravikelig faktum. Hjernen er ikke magisk, det er bare en haug med kjemiske reaksjoner. Går man tom for noe, så må noe stoppe opp.

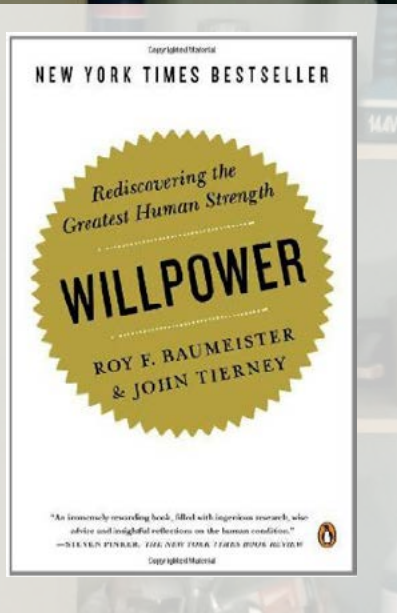
Dersom vi skulle laget en slags objektiv score for hvor mye selvdisiplin man har, skulle man egentlig tatt i betraktning ganske mange ting, blant annet hvor lett oppgaven opprinnelig var for hver person. Det å gjøre noe man kan krever tross alt i utgangspunktet mindre viljestyrke enn å gjøre noe man ikke kan.

Tre strategier:

- Ha rå disiplin og kjør flere runder etter å ha fylt opp manaen din.
- Øk standard, reduser kompleksitet, bygg vane.
- Distrahere seg selv til fristelsen er over.

Standarder og vaner er interessante greier. Hvis man gjør noe av vane, så tenker man ikke noe særlig over det. Dermed bruker man heller ikke noe særlig viljestyrke på det, iallfall ikke på langt nær så mye som det ville tatt dersom man ikke hadde hatt vanen. Det samme gjelder dersom noe er enkelt: Er det enkelt, krever det mindre energi enn noe som er vanskelig. Hvis noe er en standard, vil det gå en på nervene hvis man ikke har gjort noe med det, som er grunnen til at folk, uansett hvor opptatt de er i livet, stort sett får pusset tennene sine, dusjet og skiftet klær i ny og ne. Jeg tror heller ikke du går så mye naken rundt på campus, for det er for de fleste av oss utenkelig. Så det å gjøre ting til vaner, standarder, eller å gjøre det på et vis utenkelig, er en ypperlig strategi som stort sett krever null ekstra viljestyrke for å opprettholde.

Det å distrahere seg selv kan fort begynne å tangere til Cognitive Behavioral Therapy (CBT), som er en gren av psykologien der grunnprinsippet er at man bare endrer det man tenker – man «debugger» og endrer tankene sine, på en måte. For folk som gjør dette automatisk blir hjernen et slags selvdebuggende og selvomskrivende program. En måte å tenke på disiplinproblemet på er kontroll av følelser – prokrastinering er egentlig også et forsøk på å føle seg bedre (selv om det ofte blir heller midlertidig). Hvis man alltid følte seg helt på topp når man jobbet med det man skulle, ville man aldri prokrastinert. Men ved å distrahere seg selv, «fortelle seg selv ting», «sette ting i perspektiv», «lure seg selv», etc., så har man satt hjernen i et annet spor og vips så er man i gang.

Det å gå ned i vekt er et eksempel på et problem som tydelig blir vanskelig når man ser på det i dette lyset. En feil mange gjør er å spise en dårlig frokost, eller hoppe over den totalt. Man har kanskje fått i seg en kopp kaffe om morgenen, er klar for en ny dag og tenker at i daaaaaaag skal man være sykt disiplinert og spise så lite som mulig. Men hva skjer så? Uten næring går hjernen fullstendig i vranglås og disiplinen er i hvert fall helt borte. Energi, humør, disiplin, alt går ut av vinduet og ned i vasken, og så er man i gang med energidrikker, iskaffe og godteri, alt som kan starte systemet igjen kjøpt. Og så er man da selvsagt så sulten når middagstiden kommer at man spiser, da gjerne mer enn det som er bra (noe de fleste av oss antageligvis gjør uansett, men det er utenfor rekkevidden til denne artikkelen). Da er man i gang. Manglende frokost, elendig lunsj, bare tull frem til middag, en alt for stor middag og sikkert noe mer til kvelds. Slik er sirkelen. Dette ikke er måten å få fremgang på.

En annen feil som begås generelt er at man prøver å endre på for mange ting samtidig. Hver ting krever sin porsjon av viljestyrken, som da raskt tømmes. Desto mer håpløst er det selvsagt hvis man gjør feilen i forrige avsnitt, men det blir

fort håpløst generelt også. Så hva anbefaler boken? Prøv på noe enklere, noe mer realistisk, eller vent med det til du har mer ressurser å sette til side, som for studenter gjerne vil være i starten av et semester, eller hvis man mot formodning skulle ha en helt ekte ferie. Bytt strategi – det er selve definisjonen på galskap å prøve nøyaktig den samme tingen to ganger og forvente et ulikt resultat. Husk også at ting ikke vil kreve like mye viljestyrke resten av livet – når det har gått en stund og ting har blitt en vane, blir de enklere. Gjør noe i tre uker, og du vil, for de fleste ting, allerede merke forskjell.

Algoritme for å forbedre ting i livet sitt:

1. Velg en ting, (gjerning så liten som mulig).
2. Fiks den.
3. Gå videre til neste ting.

Algoritmen terminerer automatisk når du har overbevist deg selv om at ingen er perfekte og at du allerede er god nok.

Boken jeg leste var
Willpower: Rediscovering the Greatest Human Strength av Roy F. Baumeister og John Tierney (Author).

Utgaven^s Algoritme

Jean Niklas L'orange

Enkle Bithacks

Problemet man i dag skal prøve å løse er å gjøre ting raskt. For å gjøre ting raskt, burde man først og fremst benytte seg av bit-operasjoner om det er mulig. Man burde også fjerne branching, fordi det ødelegger diverse pipelines. Så, hva er vel ikke bedre enn mange forskjellige små bithacks for å lyse opp hverdagen?

Sjekk pariteten til et tall - «`n & 1`»

Pariteten til et tall n forteller om tallet er et partall eller et oddetall. Den vanlige og logiske måten å sjekke dette på er ved å sjekke om n er delelig på to. I programmering tar man derfor n modulo (`%`) 2 og sjekker om dette er null eller en. Om resultatet er null, er tallet partall. Hvis ikke er det et oddetall.

Problemet her er at modulo er en veldig tung operasjon som ofte spiser mange klokkesyklus. Om du skal gjøre dette ofte er det dermed bedre å finne en mer effektiv måte å utføre denne kalkulasjonen. Heldigvis er tallene lagret på binærform, noe som gjør at vi kan kjøre på med bitmagi: $n \% 2$ er det

$$n = \sum_i 2^i b_i$$

samme som `n & 1`. Denne operasjonen kjører mye, mye raskere enn vår kjære modulo:

Hvorfor fungerer dette? Vel, det er rett og slett fordi verdien i en bit array representerer:

Om vi ser på kun det siste bitet, ser vi at det er det eneste bitet som kan gjøre tallet vårt odde, da alle andre verdier er en potens av to. Et voilà, om denne verdien er en, så vet vi at tallet er odde.

Isoler det laveste satte bitet - «`n & -n`»

For å raskt og effektivt sette verdier av elementer i strukturer med logaritmisk kjøretid, pleier man ofte å plassere elementer i et array, basert på den binære representasjonen av et tall. «Men hvorfor gjør man dette?» er et vanlig spørsmål. Det er ofte fordi man lett kan finne det laveste satte bitet, og det å gå opp eller ned i strukturen blir dermed veldig lett. Denne bithacken kan benyttes i diverse trær, som f.eks. i Fenwicktrær, heaps og perfekte balanserte trær. Koden for å oppdatere et Fenwicktre (i Java) er for eksempel ikke mer enn følgende:

```
public void update(int n, int val){
    while (n <= size){
        tree[n] += val;
        n += n & -n;
    }
}
```


Max, min og absoluttverdier uten branching

Vanligvis blir max, min og abs implementert på formen $A > B ? A : B$ eller lignende. For noen litt sære og muligens litt eldre systemer der branching brenner mange klokkesyklar, kan dette gjøres mer effektivt ved noen bithacks, her vist i C:

```
#define ABS(x) ((x ^ (x >> 31)) - (x >> 31))
#define MAX(x, y) (x ^ ((x ^ y) & -(x < y)))
#define MIN(x, y) (y ^ ((x ^ y) & -(x < y)))
```

Disse litt mer obskure løsningene for å finne max, min eller absoluttverdien av tall er ikke så skummel som man skulle tro. La oss først se på MAX: Dette fungerer fordi hvis x er lavere enn y , så vil $-(x < y)$ bare være enere. Dermed har vi at $r = x ^ ((x ^ y) & -1) = x ^ (x ^ y) = y$. Hvis x er større eller lik y , så vil $-(x < y)$ bare være nuller, og dermed har vi at $r = x ^ ((x ^ y) & 0) = x$.

Heldigvis er MIN helt lik, bortsett fra at vi bytter ut den fremste x -en med y . Dermed kan vi heller klø oss litt mer i hodet rundt ABS: Hvordan fungerer denne? La oss først og fremst huske på hvordan negative tall ser ut på binærform. Om tallet er negativt, er det mest signifikante bitet satt til en. Og siden vi ikke egentlig husker hvilket tall som er hvilket når det er representert negativt, holder det å huske at hvis vi tar tallet x (som kan være både positivt og negativt), kan vi bytte fortegn

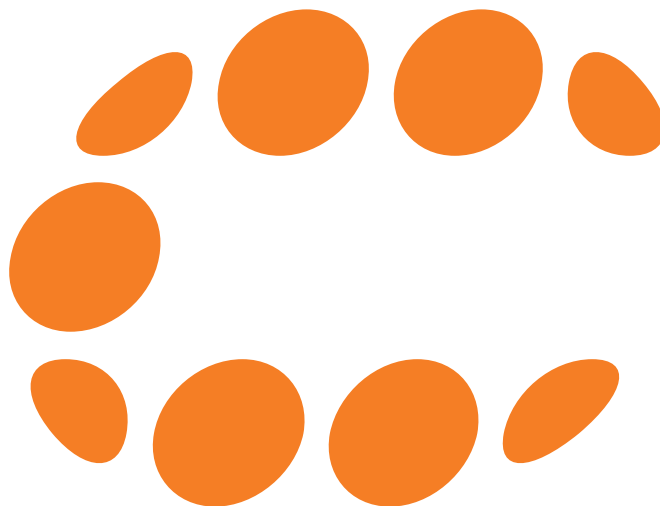
på tallet ved å utføre $\sim x + 1$: Flippe alle bitene og legge til en. En annen ting vi må huske på er hvordan -1 ser ut på binærform: -1 har alle bitene satt høye, så dette er det samme som bare enere. Og det er «bare» det vi trenger for å forstå hvordan ABS fungerer: For om vi nå prøver med et negativt tall, så vil $x >> 31$ være -1 . For positive tall vil $x >> 31$ være 0 . Dermed har vi for positive tall $(x ^ 0) - 0 = x$. For negative tall får vi at $(x ^ -1) - (-1) = (x ^ -1) + 1 = \sim x + 1$. Siden vi husker at dette er det samme som å bytte fortegn på tallet, ser vi at vi for positive tall får positive tall, og for negative tall får vi negative tall.

Dette gjelder (selvfølgelig) bare for 32-bits tall. For x -bits tall må man bytte ut 31 med $x-1$.

Men hvorfor leser du dette?

Noen bithacks kan gjøre ting litt mer lettleselig, men de færreste gjør det. I praksis vil mange kompilatorer optimalisere ting for deg, og det du har lest her er ikke annet en morsom kunnskap som du i praksis ikke får bruk for. Dette gjelder selvfølgelig ikke personer som aktivt jobber med å optimalisere kompilert kode, men jeg regner med at de færreste som leser denne artikkelen gjør det.

Vel, nå har du i alle fall noen ting du kan benytte deg av for å gjøre koden din enda mindre lesbar. Det er i alle fall noe.

COMMITMENT

konkurranse

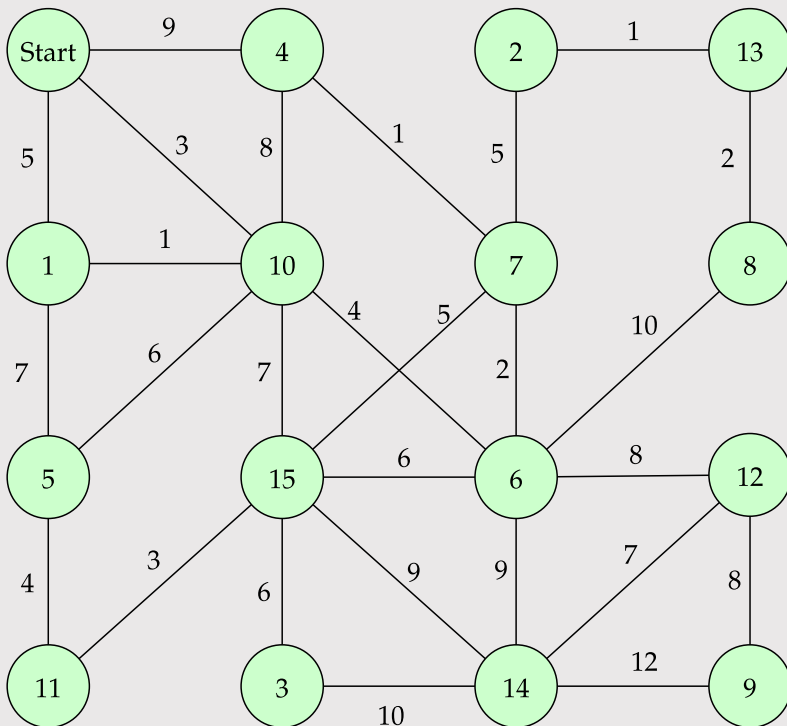
av: jean niklas l'orange

Veldig Vanskelig Veivalg

Algemannen har nettopp vært på ferie i Monaco, der han har sett på Monacos Grand Prix. Da det er ønskelig med så mye action som over hodet mulig, ønsker man å ha en veldig lang bane konkurrentene skal kjøre på.

Algemannen ønsker selv å arrangere Grand Prix i Norge, men han er litt usikker på hvordan han skal finne den lengste banen i grafen under. Problemet er jo selvfølgelig at man ikke kan krysse et veikryss mer enn en gang, og at man må begynne igjen der man startet. Kan du hjelpe Algemannen med å finne den beste banen, gitt at man starter på start?

Send inn ditt svar til konkurranse@abakus.no med tittelen «VVVV» innen 2013-02-01!

Forrige oppgave bestod av å finne ut av hvilke språk forskjellige kodesnutter var laget i, og hva snuttene faktisk gjorde.

1. Common Lisp - en formatstreng som skriver ut en liste med tall og strenger: Skriver først ut tallet på bokstavform, for så å skrive ut en streng med en flertalls-s om det tallet som tidligere ble skrevet ut ikke er 1.
2. Clojure - Kodesnutten lager en vektor ut fra inputargumentene den får.
3. Enkel og grei fibonaccigenerator i APL.
4. Prolog. Gitt $p(X)$ og $p(Y)$ slik at 0 er $Y \bmod X$, fjern $p(Y)$.
5. Skriver ut de siste ti sifrene av $1^1 + 2^2 + 3^3 + \dots + 1000^{1000}$ i språket J.
6. Strengen «s» i JavaScript.

Den donutaktige c koden var ikke egentlig en del av konkurransen, men bonuspoeng ble gitt for dette.

readme opplyser om at alle vinnere må selv ta kontakt med readme@abakus.no for å avtale henting av premie.

vinnere

- 1 Edvard K. Karlsen
- 2 Christoffer Tønnesen
- 3 Kjetil Aune

premier

Premiene blir sponset av Commitment

1. premie
Bollinger Special Cuvée

2. premie
1 kasse øl

3. premie
1 boks øl

Jorda, november 2012.
 Sju milliardar menneske lever i den tru
 at dei skal få oppleve å bli ferdig utdanna,
 å sjå borna sine vakse opp og ein gong
 sjølv bli gamle. Det er berre nokre få som
 vel å tru på det som skal kome, det som
 ikkje kan unngåast, det som vil ta knekkjen på
 oss alle og utslette alt som me held kjærst:

Apokalypsen.

av Mats Byrkjeland

Frykt ei, mine born. Eg har kome for å
 redde dykk!

Høyr mine ord, dei vil vere di frelse.
 Ikkje meir an-, be-, -het og -else!

Du sier at bokmål er verdens undergang?

Han er oppstanden!

Nytt kven, kvifor og kva.
 Ord som startar med «hv»
 vil me ikkje ha.

Eg elsker nynorsk!

Ååå, lvar, lat oss halde hender!

God jol.

Folk trur eg *gjekk* frå bygd til bygd
 og samla dialektar,
 men i røynda flaug eg.

Lange, harde kvelder

Under en av vår kjære Propaganda-komités arbeidskvelder skal dens leder ha utbrutt «Jeg har ikke sex, det er bare du som har sex!» til en av hans yngre medarbeidere. Vi er usikre på sammenhengen, men kan bare anta at den var *meget sensuell*.

«Unnskyld»

Redaktøren kan endelig sove trygt igjen nå som han har mottatt en unnskyldning fra piken som brukte hårbørsten hans uten å rense den etter seg.

Han er ikke helten Trondheim fortjener, men den vi trenger

Og helter kjøper tydeligvis 152 Cheeseburgere på Burger King. Når de ikke er ute og redder byen. Eller spiller høy musikk på rommet sitt tidlig om morgenen.

«Urn-løv, urin-tøv»

«Vet dere ikke hvor mange ungdommer som har urinert i den løvhaugen?» får tidligere Redaktør og «person i samme komité» høre mens de leker i en løvhaug i utkanten av Høyskoleparken. Dette skal ha vært samme pike som hadde brukt hårbørsten til nåværende Redaktør.

Thea III: The Shattering

Mangler Thea gripeevne i hendene? Etter nok en episode hvor hun knuser glass, denne gangen på mellomfest etter Julebordet, blir vi nødt til å konkludere med «ja».

Ridder av den Runde Juleøl

readme gratulerer forrige webkom-leder med hans overlegne seier på årets julebord og som første mottaker av denne beryktede tittelen siden 2009. Vi håper det var verdt det!

Emli-schemli

elmi-redaksjonen hadde visst ikke så mye å fylle siste mile-avis med og tok seg til takke med å henvise leserene til readme, hvor de kunne skue lettkledd lime-jenter. Riktignok er ordet på jungeltelegrafen at ilme-avis skal avsløre hele syv skrivefeil som de fant i forrige utgave av readme. Vi venter i spenning, og velger å ikke påpeke at sist gang readme sjekket fant vi 274 feil i et eksemplar av lemi-avis. Oops.

Lys meg opp!

Nylig hatt sex i storsalen? Slapp av. Våre interne kilder i Samfundet har uttalt: «Det kjenner jeg mange som har gjort.»

Når kommer Mikal?

Dette undret redaksjonen på sist skrivehelg. Mer interessant ble det derimot å fundere på når den blonde fagkommeren kom.

En, to, do

«Snus er en bra ting», tenker PR-leder etter julebordet, «så bra at jeg tror jammen meg jeg skal ta min andre snus noensinne samme kveld som min første!» Etter en 20-minutters dopause skal han ha forlatt Gossip.

